

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชญากรรมระหว่างประเทศหรือองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Organized Crime) เป็นปัญหาสำคัญในสังคมโลก จากสภาพการณ์ดังกล่าวองค์กรสหประชาชาติ เห็นว่าการคุกคามขององค์กรอาชญากรรมจะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม โลกอย่างมหาศาล จึงได้จัดทำอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งใน ลักษณะองค์กรในปี ค.ศ. 2000 (United Nations Convention against Transnational Organized Crime – UNTOC) ซึ่งเป็นกรอบความร่วมมือที่กำหนดมาตรฐานสำหรับประเทศสมาชิกในการ ดำเนินการเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่กระทำโดยองค์กรอาชญากรรม โดยประเทศที่ร่วมลง นามจำเป็นต้องปรับปรุงบทบัญญัติกฎหมายภายในประเทศของตัวเองเพื่อให้สามารถดำเนินการ ตามอนุสัญญาฯ นี้

องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นกลุ่มองค์กรที่มีโครงสร้างการจัดการซับซ้อนประกอบ ไปด้วยอิทธิพลและวิธีการปกปิดความผิดอย่างแยบยล มีการควบคุมบังคับบัญชาที่มีการตัดตอน ของการสั่งการและมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกันอย่างชัดเจน ซึ่งทำให้วิธีการสืบสวนตามปกติไม่ สามารถล่วงรู้ข้อมูลข่าวสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและการดำเนินกิจกรรมขององค์กร อาชญากรรมที่มีลักษณะข้ามชาติได้ เป็นผลให้การปราบปรามอาชญากรรมในลักษณะนี้เป็นไปได้ ยากและไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ การใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษเป็นวิธีการที่สำคัญ ประการหนึ่งของอนุสัญญาฯ นี้ ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ได้แก่ การดัก ฟัง (Wiretapping) การสะกดรอยด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Surveillance) การส่ง มอบภายใต้การควบคุม (Controlled Delivery) การอำพรางตัว (Undercover) และการล่อให้กระทำ ความผิด (Entrapment) เพื่อแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานในการใช้ดำเนินคดีกับองค์กร อาชญากรรม

ในเรื่องเทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษนี้ มีกฎหมายสำคัญ 2 ฉบับ ที่อนุญาตให้ดัก ฟังได้ คือ มาตรา 14 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2519 ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์

คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงานซึ่งได้รับอนุมัติจากเลขาธิการเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้เจ้าพนักงานได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ และมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงิน เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชี ข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นก็

การดักฟัง (Wiretapping) ตามกฎหมายทั้งสองฉบับกระทำได้เพียงในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดฐานฟอกเงิน 21 มูลฐานความผิด¹ คือ

(1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(2) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(4) ความผิดเกี่ยวกับการชักยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำ โดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่ง

¹ “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2556.

กระทำ โดย กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

(5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(6) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำ โดยอ้างอำนาจอัยย์ หรือช่องโหว่ ตามประมวลกฎหมายอาญา

(7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(8) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(9) ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีจำนวนผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นแต่ละครั้งเกินกว่าหนึ่งร้อยคน หรือมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าเกินกว่าสิบล้านบาทขึ้นไป

(10) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

(11) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่ายซื้อ รับจํานำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

(12) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตัวตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นการค้า

(13) ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(14) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญามีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

(15) ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

(16) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

ส่วนการสะกดรอยด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Surveillance) การอำพรางตัว (Undercover) และการล่อให้กระทำความผิด (Entrapment) เฉพาะกรณีล่อซื้อ ได้มีการใช้เทคนิคนี้ในการสืบสวนสอบสวนในทางลับทั้งหลายของหน่วยงานสืบสวนสอบสวน เพื่อให้ได้พยานหลักฐานหรือแสวงหาพยานหลักฐานแวดล้อมและวัตถุพยาน เพื่อยืนยันการกระทำความผิดให้แน่นหนาและชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติว่าด้วยการดักฟังและเทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษวิธีการอื่น ๆ ในประเทศไทยแล้ว จะเห็นได้ว่า ฐานความผิดที่กำหนดยังไม่สอดคล้องกับฐานความผิดที่กำหนดในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000

ดังนั้น เพื่ออนุวัติอนุสัญญาดังกล่าวประเทศไทยจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 ขึ้นและได้บัญญัติให้มีการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษตามมาตรา 19-22³ ตามแนวทางของความร่วมมือระหว่าง

³ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556

มาตรา 19 “ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี มอบหมายให้บุคคลใดจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อัยการสูงสุดกำหนดในข้อบังคับ

การปฏิบัติการอำพราง หมายความว่า การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการโดยลวงผู้อื่นให้เข้าใจไปในทางอื่น หรือเพื่อมิให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใด หรือการปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย”

มาตรา 20 “ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจให้มีการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม

การเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม หมายความว่า วิธีการอนุญาตให้ของผิดกฎหมายหรือต้องสงสัย ผ่านออกไปจาก ผ่าน หรือเข้าไปสู่เขตแดนของรัฐหนึ่งหรือมากกว่ารัฐหนึ่ง โดยการรับรู้และอยู่ภายใต้การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อการสืบสวนสอบสวนความผิดและเพื่อระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

ประเทศและนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมและสนับสนุนในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติอย่างจริงจัง

ความจำเป็นในการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษนั้น แม้ว่าจะกระทบกับสิทธิเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย เคหสถาน และการสื่อสารก็ตาม แต่ผลที่จะกระทบกับประชาชนน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับความเสียหายที่ได้รับจากองค์กรอาชญากรรมและการที่กฎหมายได้พยายามคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากเกินไปอาจส่งผลให้การปราบปรามอาชญากรรมหยุดชะงัก หากมองย้อนกลับไปในฐานะผู้เสียหายและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและชอบด้วยกฎหมายปรากฏว่าความคุ้มครองกลับได้รับน้อยกว่าบุคคลที่ตกเป็นผู้ต้องหา การมุ่งที่จะคุ้มครองบุคคลตามรัฐธรรมนูญอย่างสุดโต่ง ผลกระทบไม่ได้เกิดแก่บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองเท่านั้น แต่กระทบทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศและสังคมโลกเป็นส่วนรวม อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษนั้นต้องมีการใช้อำนาจอย่างเหมาะสมและมีขอบเขตแห่งการใช้โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และต้องมีการควบคุมตรวจสอบอำนาจหน้าที่ดังกล่าว เพื่อป้องกันการใช้อำนาจอย่างไร้ขอบเขตจนเกิดความเสียหายต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงแนวทางการใช้อำนาจของรัฐในการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานจากการใช้มาตรการสืบสวนสอบสวนพิเศษในการปราบปรามการกระทำความผิดลักษณะองค์กร

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต และการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุมให้เป็นไปตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในข้อบังคับดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้”

มาตรา 21 “พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคมเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด เฉพาะในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อสืบสวน จับกุม แสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่อัยการสูงสุดกำหนด”

มาตรา 22 “ให้การกระทำ ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน”

อาชญากรรมข้ามชาติ ศึกษาถึงหลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล หลักสิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาญา

2. เพื่อศึกษาถึงเหตุผลและความจำเป็นในการนำเทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษมาใช้ ซึ่งในที่นี้จะศึกษาเฉพาะการดักฟัง (Wiretapping) และการสะกดรอยด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Surveillance) ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556

3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงขอบเขตการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษในการปราบปรามการกระทำความผิดลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและผลกระทบจากการสืบสวนสอบสวนพิเศษตลอดจนมาตรการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ในการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษของประเทศไทยและต่างประเทศ

4. เพื่อศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการใช้มาตรการสืบสวนสอบสวนพิเศษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 และมาตรการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ในการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษให้สอดคล้องกับหลักสากล เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทั่วไปและเพื่อเป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การดักฟังและการสะกดรอยด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 เป็นการใช้อำนาจที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ในขณะเดียวกันภาครัฐก็มีความจำเป็นต้องกระทำการอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เพื่อยังให้เกิดการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่เป็นปัญหาสำคัญและมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น การออกกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจึงเป็นข้อยกเว้นตามรัฐธรรมนูญ อันเป็น “เหตุที่ผู้กระทำให้อำนาจกระทำได้” ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น ควรกำหนดขอบเขตการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษและมาตรการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ในการดักฟังและการสะกดรอยด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 ให้สอดคล้องกับหลักสากลและเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและเป็นหลักในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ศึกษาเกี่ยวกับขอบเขตการใช้มาตรการสืบสวนสอบสวนพิเศษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 โดยศึกษาถึงความหมาย แนวคิดและทฤษฎีหลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลและหลักการใช้อำนาจของรัฐในการแสวงหาพยานหลักฐาน ตลอดจนผลกระทบจากการสืบสวนสอบสวนพิเศษ โดยเฉพาะการดักฟังและการสะกดรอยด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยและต่างประเทศ ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยจะได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ถึงขอบเขตการใช้มาตรการสืบสวนสอบสวนพิเศษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 เพื่อหาบทสรุปและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้มีการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม และมีขอบเขตแห่งการใช้มาตรการสืบสวนสอบสวนพิเศษในการปราบปรามการกระทำความผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษาค้นคว้าจากตัวบทกฎหมาย ตำราวิชาการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและต่างประเทศ บทความ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ และศึกษาค้นคว้าวิจัยข้อมูล ที่เกี่ยวข้องจากเว็บไซต์ ต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหลายมาทำการศึกษา วิเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงแนวทางการใช้อำนาจของรัฐในการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานจากการใช้มาตรการสืบสวนสอบสวนพิเศษในการปราบปรามการกระทำความผิดลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ทราบถึงหลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล หลักสิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การแสวงหาพยานหลักฐานในคดีอาญา
2. ทำให้ทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นในการนำเทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษมาใช้ ซึ่งในที่นี้จะศึกษาเฉพาะการดักฟัง (Wiretapping) และการสะกดรอยด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Surveillance) ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556
3. ทำให้ทราบถึงขอบเขตการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษในการปราบปรามการกระทำความผิดลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและผลกระทบจากการสืบสวนสอบสวนพิเศษ

ตลอดจนมาตรการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ในการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษของประเทศไทยและต่างประเทศ

4. ทำให้ทราบถึงแนวทางที่เหมาะสมและมาตรการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ในการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทั่วไปและเพื่อเป็นหลักในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่